

در جرمنی مهاجران متعددی برایم توصیه میکردند تا بجای برگشتن به افغانستان، به یکی از ممالک دیگر اروپایی سفر کرده و زندهگی را سر از نو آغاز کنم. بسیار خرسند هستم که دوباره به خانه بازگشته و با فامیل، اقارب و دوستانم یک جا شده و امرار حیات مینمایم. جا دارد تا از شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) جهت بازگشت به افغانستان سپاسگذاری نمایم.

خلاصه فاصله:

در حالیکه مروت یک تجربه خوب چهار ساله زندگی را در جرمنی داشت بخاطریکه وی در آنجا تحصیل و کار مینمود. ولی وی خیلی خرسند است که دوباره به افغانستان برگشته است. او قبل از عودت به وطن خیلی نگران بود و همیشه به این می اندیشید. زیرا تمام زندگی خویش را صرف مصارف سفر به اروپا کرده بود و حالا برایش خیلی مشکل بود تا دست خالی به وطن برگردد. اکنون مروت بسیار خوشحال بود که تمام مصارف سفر وی به افغانستان تادیه گردیده بود. شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) ایشانرا جهت آغاز یک کار بار کوچک برای امرار حیات خود و فامیل اش کمک نموده است.

سفر یا مهاجرت:

مروت محروم خیل بعد از سال ها زندگی در یکی از ساحات تحت تصرف گروه های مخالف دولت در افغانستان روبه رو شدن با مشکلات متعدد امنیتی، تصمیم گرفت تا جهت زندگی بهتر و دریافت اشتغال مناسب به یکی از ممالک اروپایی سفر نماید.

قاچاقبران جهت انتقال وی و امثال او به اروپا و غرض اخذ پول برای این سفر همیشه با او به تماس میبودند. قاچاقران برای آنها وعده ها میپردند که شما را بسیار به راحتی از خطرناک ترین سرحدات به اروپا عبور خواهیم داد.

بالاخره او تصمیم گرفت تا با یکی از قاچاقبران از مسیر ایران به ترکیه، بعداً بلغاریا و از آن طریق به هنگری و سپس به اتریش سفر نماید؛ که سرانجام در سال 2015 به جرمنی رسید. در جریان این سفر او مشکلات ناگوار همچون کوه نوردی خوابیدن روی سنگ فرش را تجربه نمود. او بخاطر این سفر در مبلغی حدود هشتصد هزار افغانی (800000) معادل ده هزار (10000) دالر امریکایی را مصرف نموده است.

وی مدت چهار سال در جرمنی زندگی نمود و دیدگاه وی بصورت عموم از کشور جرمنی بسیار مثبت است. او کاملاً آزاد و خود مختار بود و هیچ وقت تحت فشار برای اجرای کارهاییکه ناراحت کننده، است نبود. او بعد از پی بردن به اهمیت تعلیم، خود را شامل یکی از انستیتوت های تعلیمی نمود تا چیزی بیاموزد، او به مدت سه و نیم سال دروس لسان جرمنی را ادامه داد و اینک او بصورت ابتدایی به این لسان تکلم کرده میتواند.

وی همچنان در یکی از شرکت های باربری وظیفه پیدا کرد که از قرار فی ساعت مبلغ (8.5) یورو برایش پرداخت می نمود. کار وی بار چلانی بود و مدت سه سال در آن شرکت کار کرد. برای او بسیار مشکل بود تا یک شغل مناسب و دایمی پیدا کند. تمام این وضعیت به شمول ندانستن لسان بصورت فسیح وی را با چالش ادغام در یک محیط و فرهنگ نو مواجه ساخته بود. از سوی دیگر وی پشت فامیل و دوستان خود بسیار دق آورده بود که سرانجام باعث تصمیم وی به بازگشت به خانه شد.

در ابتدا پیرامون پروسه عودتم که چگونه اتفاق خواهد افتاد، چگونه با من بعد از عودت برخورد خواهند شد، کمی مشوش بودم، ولی خوشبختانه وضعیت در افغانستان انچنانیکه در رسانه ها به تمام دنیا بازتاب میدهند، بد هم نیست. اکثریت از پناهندگان در جرمنی برایم توصیه میکردند که به جای رفتن به افغانستان، به سفرم در ممالک دیگر اروپایی که هم سرحد با جرمنی استند ادامه داده و زندگی را سر از نو آغاز نمایم. سرانجام از نحوه زندگی و مشکلات مالی به ستوح آمده و تصمیم گرفتم تا دوباره به افغانستان برگردم برای اینکه پشت فامیل و دوستانم بسیار دق و دل تنگ شده بودم.

در اوایل بازگشتم، برای رفع ضروریات خویش از فامیل و برادرانم پول اخذ میکردم ولی حالا با خود کفا شدنم میتوانم فامیل را کمک مالی نمایم که این خود باعث افتخارم شده است.

من همیشه سپاسگزار و مدیون شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) و دفتر مساعدت های بین المللی عودت و ادغام مجدد (IRARA) و کشور جرمنی بخاطر کمک های شان، میباشم.

به صورت خلاصه:

- مروت مدت چهار سال در جرمنی زیست، درس خواند و کار کرد.
- او نگران پروسه عودت و بازگشتش به وطن بود که بعداً برایش سهل شد و جای پرشانی نبود.
- او به دیگران نیز توصیه مینمایند تا به پروسه عودت و ادغام مجدد شبکه عودت و ادغام مجدد ممالک اروپایی (ERRIN) بپیوندند.

پروسه ادغام مجدد:

مروت بعد از عودت با فامیل خود یکجا در ولسوالی پچیراگام ولایت ننگرهار در افغانستان زندگی میکند. او با مشکلات امنیتی و اقتصادی که داشت، قبل از عودت به افغانستان و ولایت خویش بسیار مشوش بود، ولی خوش بختانه بعد از حصول آگاهی پیرامون برنامه عودت و ادغام مجدد (ERRIN) وی راضی شد تا دوباره به وطن برگردد.

بعداً او با یکی از مشاورین دفتر مساعدت های بین‌المللی عودت و ادغام مجدد (IRARA) طی جلسه اول ملاقات نمود که وی تمام پروسه برنامه (ERRIN) را بطور کامل به او تشریح نمود. مروت از توضیحات ارایه شده خیلی خوشحال شده و متیقن گردید که پروسه خوب بوده و کاملاً در مغایرت با چیزی که فکر میکرد، است. بعد از مشوره با اعضای فامیل و دوستان، او تصمیم گرفت که از بسته کمکی برنامه (ERRIN) یک عراده موتر خریداری نموده و در مسیر جلال‌آباد- تورخم بصورت تکسی لینی کار کند. برادر بزرگ مروت از شش سال بدینسو در این مسیر دریوری میکند، و گاهی هم مروت را با خود انتقال میداد. بدین ملحوظ، این یک کاری است که مروت با آن اشنایی کامل دارد. وی همچنان در این مسیر تجربه کافی بدست آورده و از تمام قوانین ترافیکی نیز آگاه میباشد. وی همچنان با سایر دریور های این مسیر و مستر ها روابط خوب ایجاد کرده که او را در این کار کمک مینماید.

او بر علاوه مبلغ دو هزار (2000) یورو بسته کمکی که از طریق برنامه (ERRIN) به وی کمک شده بود، مبلغ یک هزار (1000) یورو دیگر سرمایه گذاری نموده تا یک عراده موتر تاکسی مستعمل را خریداری نمود. مروت بسیار خوش است که بالاخره صاحب کاری شده که آرزویش را داشت، و حالا میتواند در کنار سایر برادران خود به فامیل کمک مالی کند. او معمولاً مسافران خود را از ولسوالی ها و شهر جلال‌آباد- به مرز تورخم انتقال میدهد.

حالا وی میتواند که تمام ضروریات مالی و اقتصادی فامیلش را مرفوع کند، و سعی دارد تا در یکی از مراکز آموزش لسان خارجی خود را شامل ساخته تا لسان انگلیسی بیاموزد. خود کفا شدن و نخواستن کمک مالی از برادران و دیگر اعضای فامیل یکی از دستاورد های وی بعد از عودت اش به وطن میباشد.